

LES RAONS DE MELOUSSA

Per bé que les intencions d'engegar una revista, per part de la Secció d'història i arqueologia de l'Institut Menorquí d'Estudis, eren anteriors a la Trobada d'historiadors i arqueòlegs de Menorca; hom hi va poder constatar la unanimitat dels especialistes en la consideració de la necessitat de conduir les investigacions històriques, en general, envers una nova i seriosa consideració de la història local, és a dir, d'evitar la contemplació de l'anècdota i de pretesos excepcionalismes i prenent, no obstant, el medi local com a base de la renovació dels estudis. No cal dir que la tasca és difícil per tota una sèrie de raons o, si es vol, per una sèrie de mancances, i una de tals mancances és la de monografies que serveixin per a renovar i superar aquelles síntesis, aquelles obres esdevingudes clàssiques però que precisen de profundes revisions.

Una de les raons de MELOUSSA podria ben bé ser la que acabam d'esmentar. No se'ns escapa el fet de l'existència d'altres mitjans de comunicació a la disposició dels investigadors de casa nostra, però tampoc no hem de dissimular que la pluridisciplinarietat de tals mitjans els fa esdevenir insuficients per a la tasca que hi ha per fer, només que sigui en el camp de la història documental i la història monumental. No voldríem que aquestes darreres paraules se'ns haguessin de retreure per una manca de continuïtat en la producció, que tot just amb aquest número de MELOUSSA acabam d'iniciar -almenys d'una manera visible- i que mai no sabem si continuarà perquè l'espasa de Damocles de les dificultats econòmiques és prop, com també -i no us volem enganyar, ni enganyar-nos nosaltres mateixos- una certa i coneguda positura de reserva davant l'expectativa d'haver de posar-se a redactar i -de vegades- no tenir l'absoluta certesa d'endevinar amb la cosa o amb el criteri de com tractar la cosa. Però, hem de reincidir a mencionar la Trobada del dos al cinc de gener d'enguany, per tal de tenir la gosadia de creure en les possibilitats de fer quelcom. Sense caure en tronats triomfalismes, vam creure que la Trobada havia tingut de bo la capacitat de convocatòria i tenir coneixement, si més no, d'algunes recerques en vies de realització i d'una certa consciència de la necessitat de renovar el panorama historiogràfic menorquí. Per tant, aquestes paraules de presentació no són només una mena de davantal imprescindible a una revista que comença la seva cursa. Pretenim també de convidar aquelles persones dedicades a la recerca i que a la vista d'aquest primer número de MELOUSSA hi copsin l'oportunitat d'aportar els resultats de llurs treballs i de l'aplicació científica que els hagin donat.

De moment, les suposicions del que ha de ser la revista MELOUSSA les tenim presents en aquest primer número: una publicació variada d'acord amb les especialitats -o amb les especials dedicacions- i d'acord amb els criteris historiogràfics i fins i tot ideològics de cadascú. Seria engrescador de fer-ne una valoració crítica, però açò si que no correspon a nosaltres mateixos: seríem tendenciosos i no ens correspon el paper; no obstant, estam desitjosos de rebre totes aquelles observacions que se'ns facin i, fins i tot, d'obrir una secció de cartes dels lectors.

Ja, finalment, haurem de dir perquè la revista de la secció d'història i arqueologia de l'Institut Menorquí d'Estudis s'anomena MELOUSSA. Perquè és un nom antic aplicat a l'illa de Menorca en uns moments en què els pobladors de l'illa, mig amarats encara de barbàrie, començaven a tenir contactes amb pobles civilitzats. Molt historicista, i una mica arqueologista, també. Que consti que del nom no se n'ha fet una qüestió de principis, tampoc no es tracta d'un nom desconegut de la gran majoria.